

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 14404

гр. София, 15.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в
закрито заседание на 15.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

като разгледа дело номер **4060** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба от Д. Д. В. и Н. М. А., срещу Заповед № ЗД/Д-С-ЛЦ-006/27.02.2026г., издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане“-Л., [населено място].

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразно издадена се иска неговата отмяна. Ответната страна не изразява становище.

Съдът, след като се запозна с жалбата, уточнението към нея и приложените по делото писмени доказателства, прие следното от фактическа страна:

С оспорваната заповед е наредено временно спешно настаняване на непълнолетната Л. Д. В. – дъщеря на оспорващата Д. В..

С Разпореждане от 07.04.2026г. на оспорващата Н. М. А. – баба на детето е дадена възможност в 7-дневен срок от съобщението да обоснове правния си интерес от оспорване, доколкото родителските права и грижите за ненавършили пълнолетие лица се осъществяват от техните родители.

Постъпила е молба от 14.04.2026г. от оспорващата Н. А., с която се прилага пълномощно по силата на което да представлява дъщеря си Д. В., но не уточнява правния си интерес.

Въз основа на така приетото от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е **ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМА**, поради липсата на правен интерес от оспорване по смисъла на чл.159 т.4 от АПК.

Съгласно чл. 147, ал. 1 от АПК право да оспорват административния акт имат гражданите и организациите, чиито права, свободи или законни интереси са нарушени или застрашени от него или за които той поражда задължения. Решаващ е правният ефект на административния акт в сферата на жалбоподателя, дали и доколко се засягат негови права и интереси. Недопустимо е обжалването на акта от физическо или юридическо лице, чиито права или законни интереси не са нарушени или застрашени. Правният интерес е понятие, което се свързва с призната от закона възможност да се търси съдебна защита на засегнати права, свободи и законни интереси.

Съдебната практика и теорията приемат, че правният интерес трябва да е пряк, личен и непосредствен. За да е пряк правният интерес следва със самата отмяна на оспорения административен акт да бъде отстранена щета или да се предотврати настъпването на щета от изпълнение на административния акт. Правният интерес трябва и да е непосредствен, т. е. административният акт трябва да засяга правната сфера на жалбоподателя, като отнема, изменя или ограничава права или противозаконно създава задължения за жалбоподателя, или създава права на трето лице, с което уврежда жалбоподателя. В този смисъл е Определение № 9213 от 27.07.2016 г. на ВАС по адм. д. № 7234/2016г.

Освен в АПК, конституционният критерий за съдебна обжалваемостта е определен с Решение № 21 от 26.10.1995, постановено по к.д.№ 18/1995г. на Конституционния съд на РБ. Съгласно мотивите на това решение, правен интерес от оспорване е налице при непосредствено нарушаване или застрашаване правата и законните интереси на правните субекти. Това е материалноправна предпоставка, обуславяща процесуалноправния интерес от оспорване. В тази връзка, правото на оспорване не е неограничено и абсолютно по характер като освен изрично изключените по закон, гражданите и юридическите лица могат да обжалват само тези административни актове, които ги засягат пряко и непосредствено. Целта на оспорването е да се отмени неблагоприятното въздействие на акта върху правната сфера на лицето до което той е адресиран.

Правният интерес е предпоставка за допустимост на жалбата, която е от категорията на абсолютните, липсата на която е пречка за нейното разглеждане по същество.

Както се спомена, в случая е издадена заповед за настаняване на непълнолетната Л. В., съответно правото на оспорване е признато за нея и нейните родители, но не и от трети лица.

С оглед така изложеното настоящият съдебен състав намира, че жалбата от Н. М. А. е недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото бъде прекратено спрямо нея, което не е пречка същата да участва в производството като пълномощник на своята дъщеря Д. В..

Мотивиран от горното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, II АО, 28 състав на основание чл.159 т.4 от АПК

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Н. М. А., срещу Заповед № ЗД/Д-С-ЛЦ-006/27.02.2026г., издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане“-Л., [населено място] като ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМА.

ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело № 4060 по описа за 2026г. на Административен съд София-град в тази му част.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС на РБ с частна жалба в 7 дневен срок от получаване на съобщението.

ПРЕПИС от съдебния акт да се връчи на страните на основание чл.138 АПК.

Делото да се докладва след влизане в сила на настоящето определение за продължаване на съдопроизводствените действия.

СЪДИЯ: